

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Παρθενομάρτυς Εὐθαλία

† 2α Μαρτίου Γ' αἰ.

*Υἱὸν φιλοῦσα μητροπαρθένου κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος κόρη.*

Ἡ Ἁγία Εὐθαλία κατοικοῦσε στὴν Λεοντίνη, πόλι πλησίον τῶν Συρακουσῶν τῆς Σικελίας, μετὴν τὴν μητέρα της, ἡ ὁποία ἐπίσης ὀνομαζόταν Εὐθαλία.

Ἡ μητέρα της ἰάθηκε ἀπὸ αἱμορραγία μετὰ τὴν ἐμφάνισι σὲ ὄραμα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφείου, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου († Μνήμη: 10η Μαΐου), οἱ ὁποῖοι τῆς εἶπαν: «Ἐὰν πιστεύσης εἰς τὸν Χριστὸν καὶ βαπτισθῆς, βεβαίως θὰ ἰατρευθῆς καὶ σωθῆς, ἐὰν δὲν πιστεύσης, φύγε μακρὰ ἀπὸ ἐμᾶς».

Ἡ Εὐθαλία τότε ξύπνησε, ἐπίστευσε στὰ λόγια τῶν Ἁγίων καὶ βαπτίσθηκε μαζί μετὴν θυγατέρα της.

Μόλις πληροφορήθηκε αὐτὸ ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἁγίας, ἔξαλλος ὤρμησε, ὁ ἄσπλαγχνος αὐτὸς εἰδωλολάτρης, νὰ πνίξῃ τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία διέφυγε τὸν κίνδυνο χάρις στὴν παρέμβασι μιᾶς ὑπηρετριάς της.

Ἡ Εὐθαλία ἐπέπληξε αὐστηρὰ τὸν ἀδελφὸς της γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ συμπεριφορὰ του ἀπέναντι στὴν μητέρα τους. «**Μ**ήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ Χριστιανή;», τὴν ἐρώτησε ὁ Σερμιλιανός. «**Μ**άλιστα, εἶμαι Χριστιανή», ἀπάν-

τησε ἡ Ἁγία, «καὶ μετὰ χαρᾶς εἶμαι ἕτοιμη νὰ πεθάνω γιὰ τὸν Χριστό!».

Ὁ ἄθλιος Σεμιλιανὸς τότε ἐγύμνωσε τὴν ἀδελφή του, τὴν κτύπησε ἀνελέητα καὶ μετὰ τὴν παρέδωσε σ' ἕναν ὑπηρέτη γιὰ νὰ τὴν ἀτιμάσῃ. **Μόλις** ὅμως αὐτὸς τὴν ἐπλησίασε, τυφλώθηκε ἀπὸ τὴν προσευχὴ τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία ἐπικαλέσθηκε τοὺς Ἁγίους Μάρτυρες σὲ βοήθειά της.

Ἐκτὸς ἑαυτοῦ τότε ὁ Σεμιλιανὸς ὥρμησε μὲ τὸ ξίφος στὸ χέρι καὶ ὡς ἄλλος Κάϊν ἔσφαξε τὴν ἀδελφή του.

(*) *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. Ζ', Μάρτιος, σελ. 23, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθῆναι 2006.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*